

PRIJS
BEELDHOEW
KUNST
VAN DE
STAD
MECHELEN

GROTE
PRIJS

ERNEST
ALBERT
2021

DE GARAGE
RUIMTE VOOR ACTUELE KUNST
MECHELEN
20 MAART – 25 MEI
2021

COLOFON

De Grote Prijs Ernest Albert is een organisatie van het Comité Ernest Albert in samenwerking met de Stad Mechelen, De Garage en Academie Mechelen

Comité Ernest Albert

Björn Siffer (voorzitter, Schepen van Cultuur Stad Mechelen), Marc Bourgeois, Rik Bogaerts, Mark Bosselaers, Bart Eyckermans, Martine Larose, Hans Martens, Lieve Minten (secretaris), Mariette Teugels, Katia Van Campenhout (Financieel directeur Stad Mechelen)

Jury Grote Prijs Ernest Albert 2021

Anton Cotteleer, Bart Eyckermans, Elleke Frijters, Koen Leemans, Eva Wittocx, Hans Martens (voorzitter)

Secretariaat

Grote Prijs Ernest Albert 2021

Charis Claes
Melissa Van Lierop

Redactie brochure

Hans Martens en de deelnemende kunstenaars

Vormgeving

Beeldzorg

Organisatie tentoonstelling

Koen Leemans (De Garage Mechelen),
Hans Martens (Academie Mechelen),
Lieve Minten (Kunstonderwijs Mechelen)

Met dank aan

Stefan Annerel, Valerie Baeyens, Sam De Wit, Peter Piessens, Rudy Moens, Mark Van der Veken, Lars Van Vlasselaer, Bert Verstappen, directie en onthaalmedewerkers van De Garage / Hof van Busleyden Mechelen, galeriehouders en assistenten van de kunstenaars, en alle deelnemende kunstenaars.

PRIJS
BEELDHOEW
KUNST
VAN DE
STAD
MECHELEN

GROTE
PRIJS
ERNEST
ALBERT
2021

WOORD VOORAF

Artistisch talent krijgt in Mechelen alle kansen. Kansen om te ontwikkelen, om samen te werken met andere kunstenaars en kunsthuisen, om getoond te worden. Tal van stedelijke kunstpartners spannen samen het net om kunstenaars op een kantelmoment dat extra zetje te geven, die extra aandacht, die extra steun.

Recente voorbeelden van synergie tonen dit mooi aan. Mechelen Talentenfabriek en H30, de jongerenwerking van het Cultuurcentrum, werden samen RADAR. Dit nieuwe platform ondersteunt en stimuleert creatief talent in Mechelen om te groeien en te experimenteren. RADAR verbindt het talent en nieuwe cultuurprojecten met kansen in de stad, zodat ze mee kunnen bouwen aan de creatieve en culturele stad van morgen.

De tentoonstellingswerking van het Cultuurcentrum in De Garage, Ruimte voor actuele kunst, is sinds kort ingekanteld in de museale werking van het Hof van Busleyden. Daardoor worden hedendaagse beeldende kunst en uitmuntende erfgoedtentoonstelling nog beter omkaderd en ondersteund voor een ruimer en breder publiek.

Met de Grote Prijs Ernest Albert bestendigt de stad Mechelen haar positie als een dynamische stad op het vlak van de hedendaagse beeldende kunst. Als Schepen van Cultuur én als voor-

zitter ben ik het Comité Ernest Albert dankbaar om mee te werken aan dit boeiende hoofdstuk over de beeldende kunsten in Vlaanderen.

De winnaar van de Grote Prijs ontvangt een bedrag van 7.500 euro. Daarmee is de “Prijs voor Beeldhouwkunst van de Stad Mechelen – Grote Prijs Ernest Albert” één van de belangrijkste kunstprijzen in België.

Ernest Albert was niet alleen een gepassioneerde kunstenaar die de erfenis van onze Mechelse Rik Wouters lange tijd in ere hield. Hij was ook van 1949 tot 1965 de inspirerende directeur van onze academie. Beeldend kunstenaars denken vaak tijdloos en het kinderloze koppel Ernest Albert – Marcelle Breughelmans liet de Stad Mechelen een belangrijk legaat na waar we zowel de Grote Prijs als Talentprijs Ernest Albert mee kunnen organiseren.

Voor deze editie werd het reglement in navolging van de succesvolle “Prijs voor Schilderkunst” (in 2012 toegekend aan Greet Van Autgaerden), “Beeldhouwkunst” (in 2014 toegekend aan Anton Cotteleer), “Tekenkunst & Grafiek” (in 2016 toegekend aan Caroline Coolen) en “Schilderkunst” (in 2018 toegekend aan Ermias Kifleyesus) niet ingrijpend gewijzigd.

Door de Covid-pandemie moesten we de organisatie van de huidige prijs met een jaartje uitstellen en door de corona-maatregelen organiseerde we de wedstrijd via digitale tools.

Voor de huidige editie Beeldhouwkunst werd opnieuw een recordaantal dossiers ingediend. Niet minder dan 145 kunstenaars dongen mee naar een selectie, een verdubbeling ten opzichte van 2014. Op basis van de digitale portfolio's selecteerde een jury 15 kunstenaars die uitgenodigd werden om werk tentoon te stellen in De Garage, onze hotspot voor hedendaagse beeldende kunst.

Daags voor de opening koos de jury de uiteindelijke winnaar.

Ik wens alvast de jury, samengesteld uit Anton Cotteleer (winnaar van de Prijs Beeldhouwkunst in 2014), Bart Eyckermans, Elleke Frijters, Koen Leemans en Eva Wittocx, onder het voorzitterschap van Hans Martens, te bedanken voor hun inspanning en professionaliteit.

Zonder dat het een specifiek criterium was, stelde de jury een gezonde diversiteit vast. De jongste kunstenaar is 28, de oudste 55 jaar. De meeste kunstenaars zijn tussen de dertig en veertig jaar. De verhouding vrouw/man is 5/10. Ook de diversiteit naar geboorte valt op. Naast 11 in België geboren kunstenaars zijn er in de Verenigde Staten, Italië, Roemenië en Frankrijk geboren kunstenaars die hier leven en werken.

De diversiteit zit hem ook in de benadering van de discipline beeldhouwkunst. Dit gaat van klassiek geïnspireerde houten, bronzen of marmeren beelden over keramiek en textiel tot installaties met neon, video, gevonden voorwerpen of materialen die grenzen aan design of architectuur.

Ik ben verheugd dat de doelstellingen van wijlen de heer Ernest Albert en de gulle schenkster mevrouw Marcelle Breugelmans hiermee niet enkel gerespecteerd worden, maar dat de nagedachtenis van Ernest Albert tevens een mooie toekomst voor de boeg heeft. Artistiek talent is thuis in Mechelen.

— BJÖRN SIFFER

*Voorzitter Comité Ernest Albert
Schepen van Cultuur, Toerisme en
Deeltijds Kunstonderwijs*

VERSLAG VAN DE (1STE) JURERING

PRIJS
BEELDHOEW
KUNST
VAN DE
STAD
MECHELEN

GROTE
PRIJS

ERNEST
ALBERT

2021

Met 145 inzendingen was het geen eenvoudige taak om een selectie te maken voor de tentoonstelling 'Prijs voor Beeldhouwkunst van de Stad Mechelen – Grote Prijs Ernest Albert 2021'. Het grote aantal deelnemers onderstreept dat deze prijs de voorbije jaren aan belang heeft gewonnen. De jury werd geconfronteerd met een grote variatie aan benaderingen van beeldhouwkunst. In ieder geval kan je stellen dat de discipline springlevend is.

De deelnemers hadden allen een digitale portfolio geüpload. Deze portfolio's gaven een beeld in welke richting de kunstenaars hun oeuvre aan het uitbouwen zijn. Uit de bijgeleverde curricula vitae kon de jury vernemen welk studie- en tentoonstellingsparcours ze hadden afgelegd en hoe ze verbonden zijn met de hedendaagse kunst in België en/of internationaal. Op basis daarvan beoordeelden de juryleden in een eerste ronde individueel elk dossier.

In een tweede gezamenlijke sessie werden de individuele beoordelingen in een rangschikking gegoten waaruit een longlist met zo'n 45 kandidaten ontstond. Al snel was er consensus over een tiental kandidaten. Om iedereen voldoende ruimte te bieden in de gegeven tentoonstellingsruimte van De Garage werd gestreefd naar maximaal 13 à 16 deelnemers.

Vanaf dat stadium werd, naast de intrinsieke kwaliteit van de kunst-

werken, ook gekeken naar de mogelijkheid om een groep kunstenaars tentoon te stellen die voor een boeiende tentoonstelling konden zorgen. In de groep kunstenaars die uiteindelijk de shortlist niet heeft gehaald zaten nog vele interessante voorstellen. Op een organische en dynamische wijze convergeerde de deliberatie naar een groep van 15 kunstenaars waarvan de jury vond dat die binnen de diversiteit van sculpturale strategieën toch een coherent beeld weerspiegelt van de actuele beeldhouwkunst.

De uiteindelijke selectie werd in consensus beslist en bestaat uit (alfabetisch) Willem Boel, Tramaine de Senna, Yannick Ganseman, Maika Garnica, Frederic Geurts, Daan Gielis, Athar Jaber, Mehdi-Georges Lahlou, Warre Mulder, Nadia Naveau, Karl Philips, Marius Ritiu, Caroline Van den Eynden, Emmanuel Van der Auwera, Katleen Vinck.

Deze kunstenaars werden uitgenodigd om in overleg met een curator een selectie van hun werk te presenteren. Afhankelijk van het soort werk werd er gestreefd dat iedere kunstenaar een evenwaardige plaats werd toebedeeld.

Omdat in het reglement beeldhouwkunst vrij ruim geïnterpreteerd wordt als “ruimtelijke kunstwerken uit eender welk materiaal met deze beperking (betreft volume, gewicht en/of vergankelijk materiaal) dat de werken moeten tentoongesteld kunnen worden in De Garage”, zien we in de uiteindelijke selectie een grote

variëteit in sculpturale benaderingen. Opvallend is dat traditionele technieken zoals keramiek en textiel volwaardig deel uitmaken van het spectrum. Anderzijds valt ook op dat kunstenaars de grenzen tussen disciplines doorbreken en aanleunen bij schilderkunst, architectuur of mediakunst. Als we één conclusie kunnen trekken uit deze selectie dan is het dat beeldhouwkunst vandaag even hybride is als de tijden waarin we leven.

De vraag of het werk voldeed aan de ‘figuratieve vorm van de beelden- de kunstdiscipline’ (zoals door de schenkster van de prijs in het reglement werd opgenomen), werd, met toestemming van het Comité Ernest Albert, zeer ruim geïnterpreteerd en slechts in mindere mate gewogen voor het al dan niet selecteren van de werken. De jury meent dat de discussie tussen figuratie en abstractie al lang achterhaald is en een beeldhouwwerk eigenlijk per definitie vooral concreet is.

Na de installatie van de tentoonstelling, en daags voor de opening en prijsuitreiking, zal de jury een tweede maal samen komen om in de tentoonstellingsruimte een uiteindelijke winnaar aan te duiden en eventueel eervolle vermeldingen toe te kennen.

— *Namens de jury,*
HANS MARTENS, *voorzitter*

PRIJS
BEELDHOEW
KUNST
VAN DE
STAD
MECHELEN

GROTE
PRIJS
ERNEST
ALBERT
2021

WILLEM BOEL
TRAMAINE DE SENNA
YANNICK GANSEMAN
MAIKA GARNICA
FREDERIC GEURTS
DAAN GIELIS
ATHAR JABER
MEHDI-GEORGES LAHLOU
WARRE MULDER
NADIA NAVEAU
KARL PHILIPS
MARIUS RITIU
CAROLINE VAN DEN EYNDEN
EMMANUEL VAN DER AUWERA
KATLEEN VINCK

WILLEM BOEL

°1983, Sint-Niklaas

Leeft en werkt te Gent

studio@willelboel.be

www.willelboel.be

Courtesy Bruthausgallery, Waregem

In Boel's art, the focus seems to be first and foremost on the making, the ageing and the effect of materials and surfaces, as in some works of art of Arte Povera. But they are the result of a long and costly process of creation and testing in the studio. Reflecting on this is the basis and goal of his works, as in the two hanging sculptures "Pare feu", which appear so seductive and light-footed. The iron constructions, on which traces of paint have hardened into painterly fabrics, convey spontaneity and chance. They appear like the transfer of a painter's "dripping" into the third dimension. But they too have been created in a constant, daily reworking and reformulation over the years. In spite of their obvious uselessness, the mounting on the wall certainly suggests something functional.

(MICHAEL KRAJEWSKI)

Willem Boel, *Pare feu #43*, 2020
IJzer, jute, verf / 159 x 100 x 40 cm | (foto: Alwin Vyvey)

TRAMAINE DE SENNA

°1981, San Francisco

Leeft en werkt te Antwerpen

tramaine.de.senna@gmail.com

www.tramainedesenna.com

Het werk van Tramaine de Senna getuigt van de intense relatie van de kunstenaar met materialen, maar ook met de “migratie van vormen” tussen verschillende populaire of materiële culturen, met overdaad, maar ook met het symbolische geweld en de ‘hauntologie’ van verschillende geschiedenissen, zowel transculturele als persoonlijke. Het werk van de Senna, voornamelijk beeldhouwkunst, houdt esthetisch het midden tussen uitbundigheid en afstoting. Door zich verschillende vormen, oppervlaktekwaliteiten en paletten toe te eigenen, nemen deze werken een reflecterende positie in ten aanzien van het vermogen van de maatschappij om, in combinatie met haar kannibalisme van symbolen en menselijke subjectiviteiten, een prozaïsche popcultuur te produceren.

Tramaine de Senna’s work bears witness to the artist’s intense relationship with materials, but also to the “migration of forms” between different popular or material cultures, excess, and also the symbolic violence and ‘hauntology’ of histories, both trans-cultural and personal. Working primarily with sculpture, de Senna’s works float aesthetically between exuberance and repulsion. In appropriating different forms, surface qualities and palettes, these works adopt a position of reflection towards society’s ability to produce prosaic pop culture in conjunction with its cannibalism of symbols and human subjectivities.

(NAV HAQ, GEASSOCIEERD DIRECTEUR, M HKA)

Tramaine de Senna, *Zicht op de tentoonstelling MASTERBLASTER*, 2020
M HKA, Antwerpen | (foto: Christine Clinckx voor M HKA)

YANNICK GANSEMAN

°1984, Leuven

Leeft en werkt te Brussel

yannick.ganseman@gmail.com

M +32 472 631962

www.instagram.com/yannick.ganseman

Yannick Ganseman is something of a loner, artistically speaking: his ceramic bas-reliefs and carved wood sculptures seem, in their medium and subject matter (still lifes, genre scenes), outside of time, shielded from the contemporary. The more one looks at them, however, the more this impression recedes. What at first seems like an apparent indifference to time turns into a cogent and subtle embrace of the contemporary as a condition of temporal awareness and historical consciousness.

The contemporary is present in Ganseman's works not through representation (as was Pop Art back in the day) but through a cleavage between the times of history, of making and of visual apprehension. Ganseman's invocations of the Della Robbia brothers, Vincent van Gogh, Robert Goyer and Rembrandt, and his hybridisations of materials (ceramics, wood, plexiglass, and, more recently, etching) are devoid of the irony of certain postmodern gestures, which only reinforced their perishable nature. Rather Ganseman's objects gum up the act of looking, forcing upon the viewer a diffuse consciousness of time, irreducible to the past. To borrow from the English philosopher Peter Osborne, Ganseman's carefully crafted and often diminutive surfaces result in a disquieting effect of contemporaneity as a 'disjunctive conjunction of times'.

(ANTONY HUDEK, 6 JULY 2017)

Yannick Ganseman, *Flowers*, 2018
Beschilderd gips | 28 x 23,5 x 4 cm

MAIKA GARNICA

°1992, Dendermonde

Leeft en werkt te Antwerpen

Maika_garnica@hotmail.com

M +32 499 625305

www.maikagarnica.com

Courtesy Otty Park, Antwerpen

Het werk van Maika Garnica neemt het sculpturaal medium als vertrekpunt om de relatie tussen kunstenaar, toeschouwer en ruimte te onderzoeken. Variaties in context en interactie doen de aard van het werk voortdurend verschuiven, van sculptuur tot geluidsobject of gebruiksvoorwerp. Elk object bestaat uit één van de meest primaire elementen die zich onder onze voeten bevindt: klei. De sonorische eigenschappen van dit oeroud, antropologisch en duurzaam materiaal, worden steeds binnen welbepaalde ruimtes onderzocht. Vanuit deze fascinatie ontstaan de keramische geluidsobjecten.

De keramische instrumenten zijn klankkasten die ruimtes omschrijven, door deze te variëren worden steeds andere trillingen uitgezonden. Het parcours van deze objecten uit klei werd uitgepuurd en centraal geplaatst binnen haar artistieke praktijk.

Door uiteenlopende samenwerkingen met professionele muzikanten en geluidsexperts blijft het speelveld van haar onderzoek zich voortdurend uitbreiden. Gezien haar positie als beeldend kunstenaar hecht ze belang aan de gekozen esthetiek van hoe objecten getoond en gehanteerd worden. Het resultaat zijn installaties die spelen met de architecturale eigenschappen van hun omgeving. Ruimtelijke composities creëren de mogelijkheid om geactiveerd te worden voor de toeschouwer die kan ervaren, ontvangen, resoneren.

Maika Garnica, *Bounce, interfere*, 2021
Keramik, metaal

FREDERIC GEURTS

°1965, Wilrijk

Leeft en werkt te Borgerhout

info@fredericgeurts.be

M +32 478 545426

www.fredericgeurts.be

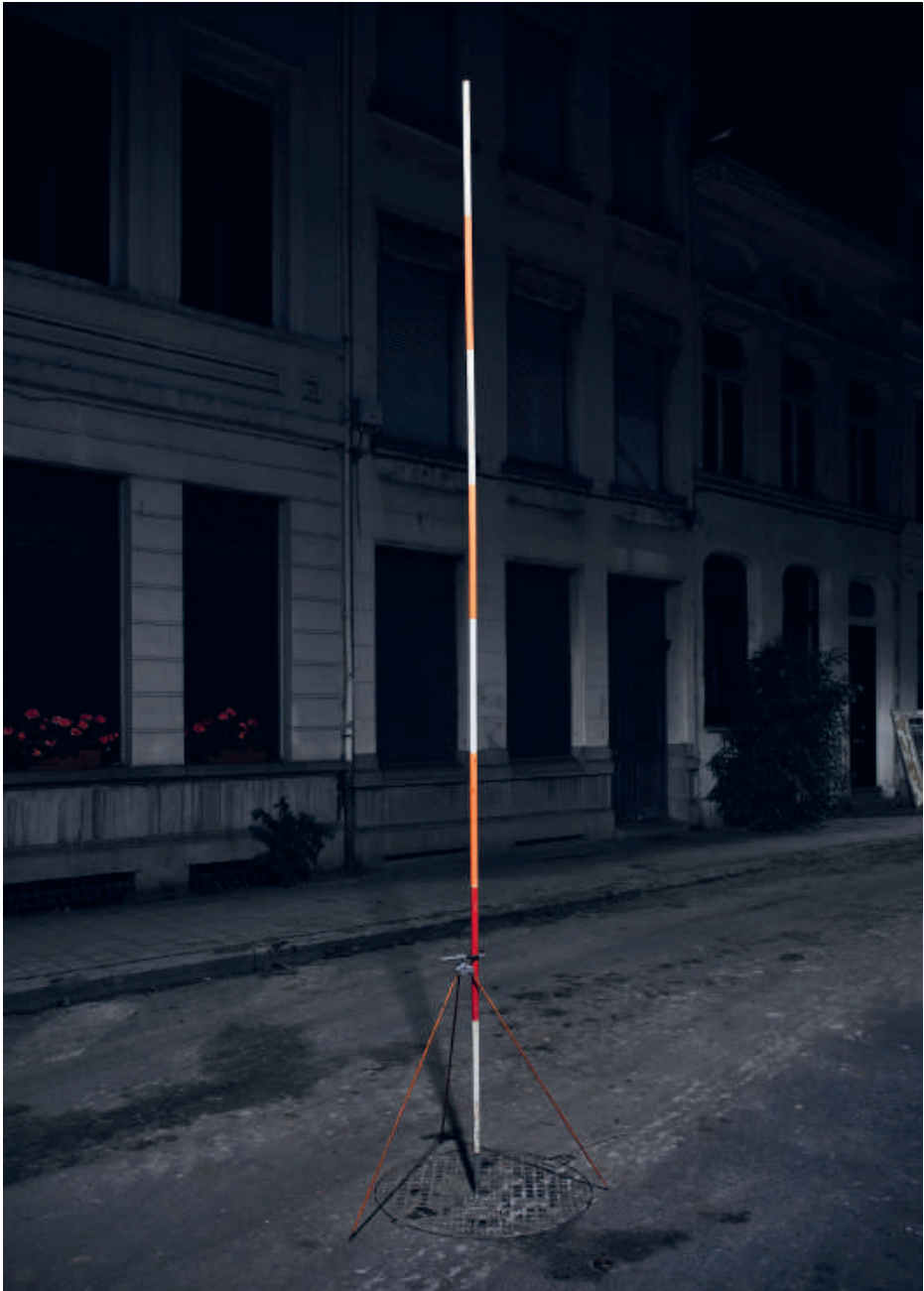
Het werk van Frederic Geurts heeft een sterke beeldende kracht. De ijle constructies waarin vaak geometrische vormen als vierkanten, rechthoeken, cirkels en ellipsen verschijnen, nemen doorgaans de ruimte in met een groot, genereus gebaar.

Filosoof Jean Paul Van Bendegem vatte het werk van Frederic Geurts samen onder de noemer 'Floating in Gravity'. Geurts' constructies en installaties tarten inderdaad de zwaartekracht en creëren daardoor een staat van 'labiel evenwicht'.

De verleiding is groot om alleen het visueel sublieme en het poëtisch minimalisme te zien in het werk van Geurts. Maar eigenlijk zijn de sculpturen en installaties het product van een verlangen om gestalte te geven aan la condition humaine. In wezen maakt Geurts existentiële 'herinneringsmachines'. Wat brengt bijvoorbeeld het staan voor een 'wit vierkant' teweeg?

Een confrontatie met het werk van Geurts zorgt voor een confrontatie met het zelf, met de breekbaarheid, het fragiele, het kwetsbare. Geurts schrijft als het ware tekens in de ruimte. Hij markeert een punt. Trekt een lijn. 'Meet' ook of zet met een kompas richtingen uit. Met deze uitgepuurde gebaren en precieze tekens raakt hij de fundamentele eenzaamheid van de mens.

(KOEN VAN SYNGHEL, 24 FEBRUARI 2021)

Frederic Geurts, *Found Sculpture*, 2021
Verzinkt staal en acryl | 300 cm hoog

DAAN GIELIS

°1988, Beringen

Leeft en werkt te Antwerpen

www.daangielis.be

Courtesy Daan Gielis en Everyday Gallery,
Antwerpen

Daan Gielis onderzoekt de nauwe connectie tussen tegenstrijdige gevoelens en ervaringen: het samenvallen van geluk en teleurstelling, gefrustreerde verlangens die zelf weer tot nieuwe verlangens leiden, een underground cultuur die authentiek blijft terwijl ze zichzelf in de uitverkoop zet. Gielis bevraagt de emotionele, communicatieve en sociale systemen die samen de wereld zoals we die kennen vormgeven. Al deze systemen worden bepaald door contradicties, toch lijken ze net hierdoor te floreren en elkaar in stand te houden. Geen wonder dat velen vandaag emotioneel in de knoop liggen met de huidige realiteit en worstelen om een zekere consistentie te vinden.

(BRAM IEVEN)

Daan Gielis, *Tintin's Jungle I*, 2021
Keramiek, glazuur | 36 x 31 x 31 cm

ATHAR JABER

°1982, Rome

Leeft en werkt te Antwerpen

mail@atharjaber.com

www.atharjaber.com

Ooit stelde Michelangelo dat beeldhouwkunst is “datgene wat wordt gedaan door middel van verwijdering”.

Een cryptische stelling die onmiddellijk twee vervolgvragen oproept:

1. Verwijdering van wat?
2. Met welke middelen?

Michelangelo doelde duidelijk op het verwijderen van steen met een hamer en een beitel.

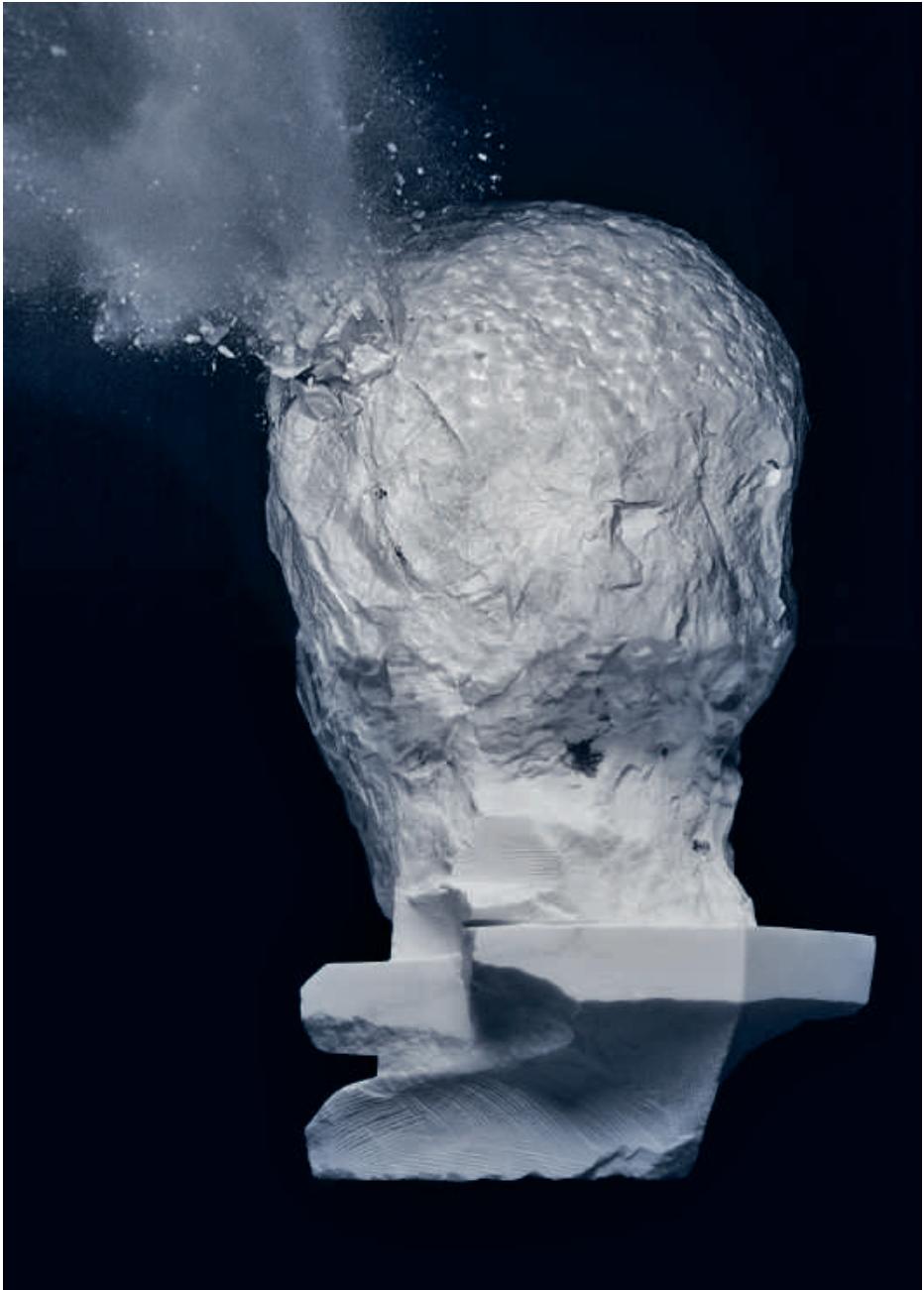
Maar kunst en haar praktijk zijn sindsdien complexer en dubbelzinniger geworden. Ben Vautier opende de doos van Pandora toen hij retorisch vroeg: “Si tout est sculpture pourquoi faire de la sculpture?”.

Een puristische lezing van Michelangelo’s verklaring benadrukt dat het niet expliciet definieert “wat” wordt verwijderd en “hoe” de verwijdering plaatsvindt.

Deze ambiguïteit maakt het mogelijk verschillende perspectieven te verkennen voor het ontwikkelen van nieuwe sculpturale methodes.

De hier gepresenteerde werken zijn allemaal exploraties van enkele mogelijkheden. In sommige gevallen gaat de aandacht naar “wat” wordt ontnomen: niet alleen steen, maar ook een gezicht, structuur, identiteit...

In andere gevallen, staat het “hoe”, de manier waarmee materiaal wordt weggenomen, centraal: één sculptuur is “gebeeldhouwd” door middel van vuurwapens en kogels die de traditionele hamer en beitel vervangen. Beeldhouwen in steen is een inherent destructieve handeling met creatieve doeleinden. Dit wordt hier benadrukt door vernietigende voorwerpen als vuurwapens toe te passen om te creëren.

Athar Jaber, *Shot Head – Opus 5 nr.8*, 2019
Carraramarmer (Statuario) | 34 x 32 x 55 cm | (video still)

MEHDI-GEORGES LAHLOU

°1983, Les Sables d’Olonnes (FR)

Leeft en werkt in Brussel

info@mehdigeorgeslahlou.com

www.mehdigeorgeslahlou.com

Courtesy Galerie Transit, Mechelen
en Galerie Rabouan Mousson, Parijs

Wie het gehele oeuvre van Mehdi-Georges Lahlou (Frans en Marokkaanse kunstenaar, °1983) aanschouwt, ontdekt al gauw drie belangrijke constanten. De eerste twee zijn zijn verhouding tot het lichaam en zijn verhouding tot de ruimte. Bovendien zijn die twee constanten vaak met elkaar vermengd. Zijn relatie tot het lichaam heeft uiteraard te maken met zijn dansopleiding; zijn relatie tot de ruimte gaat dan weer terug op zijn werk als ‘beeldhouwer’. Beeldhouwer tussen aanhalingstekens maar wellicht toch de beste term om zijn artistieke creaties te omschrijven, ook al komt fotografie – de derde constante: het geheugen – ook vaak aan bod.

Lichaam, ruimte en geheugen vormen hier een soort trilogie, waarbij in elke performance, elk beeldhouwwerk of elke foto minstens twee van de drie aan bod komen. Ze dragen elk op hun manier bij aan een verwrongen weergave van culturele referenties, religieuze overtuigingen of sociale attributen. De kunstenaar wil die overtuigingen zo herinterpreteren aan de hand van kritische praktijken en verschillende procedés die kenmerkend zijn voor de hedendaagse kunst, zoals het eeuwig in vraag stellen van bepaalde taboes en ander gedachtegoed dat leeft in onze maatschappij, ongeacht of dat van morele, religieuze, filosofische, politieke, sociale, culturele dan wel esthetische aard is.

(BERNARD MARCELIS / VERTALING LAURA-PASCALE
FONTAINE DE GHÉLIN)

Mehdi-Georges Lahlou, *From the Balcony, 72 Virgins and the Oasis*, 2020
Hout, palmboom, zijde (moslimsluiers), ventilators, geluid (Sound scape by Ève Ganot)
variabele afmetingen | Met de steun van Maison d'Art Actuel des Chartreux (MAAC), Brussel
(foto: Romain Darnaud)

WARRE MULDER

°1984, Borgerhout

Leeft en werkt te Hengstdijk (NL) en Antwerpen

warremulder@hotmail.com

www.warremulder.be

Courtesy Whitehouse Gallery, Lovenjoel

De continu aangroeiende beeldhouwkunst van Warre Mulder is een veranderend universum vol transformaties. Koorddansend op grenslijnen tussen geestig en geestrijk, oprecht bezielend en grijnzend, spontaan en gepland roept de kunstenaar hybride sculpturen in het leven: fantasierijke fabelwezens, mensbeelden, dieren, een plant of een object. Ze kunnen iets hebben van archetypes, voorouderbeelden, wachters of boodschappers, vaak tegelijk vrolijk en verontrustend. Spiritualiteit en humor, animisme en spel, associaties en betekenissen buitelen over elkaar heen in een persoonlijke beeldtaal die iedereen kan aanspreken.

Sinds 2015 woont de kunstenaar in een vroegere school in het Nederlandse polderdorp Hengstdijk. In zijn atelier zet hij een mix van materialen en sculpturale tradities naar zijn hand. Liefst natuurlijke materialen zoals hout of klei, en soms zijn het zelfgemaakte mengsels. Hij gaat geregeld aan de slag met motieven en objecten die reizen doorheen de tijd, al dan niet van de ene cultuur naar de andere, en onderweg van betekenis veranderen. Wat hem het meest fascineert, zijn oermenselijke neigingen en hoe de mens sinds het begin der tijden overal ter wereld vormen, motieven en symbolen creëert om grip te krijgen op de werkelijkheid.

(FRAGMENT UIT EEN TEKST VAN CHRISTINE VUEGEN)

Warre Mulder, *When times are strange and things are compelled to be rearranged... transformer must change*, 2020 | Hout, epoxy, verf | 210 x 75 x 71 cm

NADIA NAVEAU

°1975, Brugge

Leeft en werkt te Antwerpen en Saint-Bonnet-Tronçais (FR)

nadianaveau75@hotmail.com

M +32 498 104231

www.basealphagallery.be/artists-of-the-gallery/nadia-naveau/

Courtesy Base-Alpha Gallery, Antwerpen

Nadia Naveau mengt klei, keramiek, hout, gips, plasticine en gevonden objecten tot vormen die hangen tussen traditie en eigentijdse eigenwijsheid. Die combinatie komt terug zowel in de manier waarop ze haar materialen kneedt, als in haar collage-achtige samenballen van kunsthistorische referenties en populaire media. Vaak vertrekkend van figuratie, abstraheren de vormen en ontstaat er speelruimte tussen Naveau's hand en haar oog voor humor en absurditeit. Het resulteert in elkaar overwoekerende talen, texturen en contexten. Voor wie een streepje kennis van de kunstgeschiedenis heeft, zijn knipogen naar dit beeldenreservoir nooit veraf. Van Claudel tot Guston, van Bernini tot De Chirico. Net zo goed herkent een ander de oren van Mickey Mouse, of de ogen van komiek Marty Feldman. Haar intuïtief samengebrachte werelden brengen voer voor begrip en zorgen tezelfdertijd voor een soort "bewilderment" in de kijker. De lijm tussen alle fragmenten is haar uitgesproken vormtaal, haar hand in de wel-geboetseerde materie. Zoals ze zelf zegt: "het gebeurt in de klei".

Nadia Naveau boetseert zoals een schilder. Ze brengt kleur in sculptuur als schijnbaar impulsief gezette verftoetsen; ze schildert op én met beeldhouw materiaal, ze kneedt kleur en compositie. De sokkel, sinds de opkomst van de historische avant-garde een problematisch gegeven, wordt hier verzelfstandigd en daarmee letterlijk en figuurlijk in de verf gezet. De sokkel wordt zelf sculptuur, autonoom, en in de installatie weer onderdeel. Zelfreflectie van het medium, in het medium, via het medium.

Het spel van fragmentatie, communicatie, versmelten en lostrekken zien we op dezelfde manier in de context van de ruimte leven. De lezing van de werken wordt onvermijdelijk beïnvloed door omringende beelden. Haar installaties zijn nauwkeurig georganiseerde clusters van onafhankelijke sculpturen. Nadia Naveau maakt een visueel denkspel, een picturale puzzel vol referenties aan vroeger en nu.

(CÉLINE MATHIEU)

Nadia Naveau, *Let's Play it by Ear* (detail uit installatie), 2020
Acrylic One, gips, staal, textiel (foto: We Document Art)

KARL PHILIPS

°1984, Hasselt

Leeft en werkt in België

info@karlphilips.org

www.karlphilips.org

Courtesy Dauwens & Beernaert Gallery

‘Het theatrale is geen leugen en geen utopie, maar een gespeeldverhevigde werkelijkheid, die de dingen en de levens waar of wezenlijk maakt, zonder ze een doel te geven of ze te verbeteren.’

(BART VERSCHAFFEL IN ‘OVER THEATRALITEIT – FIGUREN/ESSAYS’, 1995)

Philips’s artworks seem to be constructed as conceptual antitheses to societal algorithms, to ways of behaving, we often take for granted. He sheds light on the tipping point between action and activism, between the psychological and the physical and between the metaphorical and the concrete. Philips often approaches the intersubjective as a formal language, allowing him to use, attack, rearrange or rethink society’s connective tissue in compressed shapes. These carefully organised “visual manifestations of will” seem to speak of the artists’ desire to revalue common sense and also hint at Philips’ dissatisfaction with solipsistic studio artistry. In this light, the artist’s motivation for choosing a broad and expansive toolbox, ranging from autonomous ‘pictures’ to theatrical projects, seems most clear.

(WIM VAN DER CELEN)

Karl Philips, *Arbre Magique*, 2016
Aluminium, verkeersbord | 206 x 103 cm

MARIUS RITIU

°1984, Satu Mare, Transylvania (RO)
Leeft en werkt te Antwerpen en New York
contact@mariusritiu.com
www.mariusritiu.com
Courtesy DMW Gallery, Antwerpen

My practice questions concepts such as nationhood, borders and nationalism, reflecting on global responsibility, collective consciousness, and citizenship, and suggesting the potential for immensely varied human experiences to unite. Instead of being celebrated, our differences are made into symbols and ideologies meant to divide; they are turned into borders.

My own experience as a travelling artist and an immigrant, continuing crossing borders and witnessing variations in culture, religion, nation, race—undoubtedly informs and anchors my practice. But what it more importantly grounds is the quest essential to my work to comprehend and express the global through the local, the universal through the particular, the familiar through the alien. I believe that we are all connected.

I've been working a lot with copper, copper being the physical material that connects the world. Its incorporation into technology (communication, transport) has enabled and increased the mobility of ideas, goods, and people, impacting the nature and physicality of borders. It has become important to my work for both its physical and philosophical characteristics, entwined with human history and the cosmos through alchemy.

I consider myself not only a sculptor but also a storyteller, one who wishes to create somewhat open-ended tales, later finalized in the mind of the viewer.

Marius Ritiu, *Global Citizen*, 2017
gerecycleerd manueel gesneden hout, gerecycleerde manueel gehamerde koperplaat | 571 x 365 x 45 cm

CAROLINE VAN DEN EYNDEN

°1982, Antwerpen

Leeft en werkt te Antwerpen

vandeneyndencaroline@gmail.com

www.carolinevandeneynden.com

Courtesy DMW Gallery, Antwerpen

I was born and raised in Antwerp, Belgium. During my youth and study years, I went to the art academy where I studied architecture and visual arts. After my studies I had the urge to do something with everything I had done and what I had experienced. As if I wanted to embrace all my memories and allow dreams and desires.

Those feelings are still an inspiration to me and the driving force behind my work. It gives me the urge to create spaces where I can fulfill my desires and questioning my experiences. The images and fragments derived therefrom; I reuse for my work.

That's why mixed materials, shapes and locations are assembled together into architectural transformations; usually sculptures and installations. Neither the installations nor the sculptures are exact copies from reality even though that impression is sometimes awakened by working with models and plans.

Doors, stairs and the use of glass and steel in particular are important elements in my work. I refer to the fact that I grew up as a child in a modernistic apartment building. Doors, staircases, and more generally (the suggestion to) passageways and level differences have therefore become a constant desire.

Especially the thought or the longing for a place somewhere at a certain time, past or future, are the step towards making this works.

Caroline Van den Eynde, *Whispers in the lake house*, 2017
Staal, glas, messing, verf, hout | 50 x 63 x 30 cm

EMMANUEL VAN DER AUWERA

°1982, Brussel

Leeft en werkt te Brussel

[https://hl-projects.com/artists/](https://hl-projects.com/artists/29-emmanuel-van-der-auwera/)

[29-emmanuel-van-der-auwera/](https://hl-projects.com/artists/29-emmanuel-van-der-auwera/)

Courtesy Harlan Levey Projects, Brussels

Through filmmaking, video sculpture, theatre, printmaking, and other media, Van der Auwera sets up encounters with found images that provoke a questioning of our visual literacy: How do images of contemporary mass media operate on various publics and to what end? Van der Auwera is a 2015 Laureate of the HISK, a 2015 Langui Award recipient of the Young Belgian Art Prize, and the first winner of the Goldwasserschenking awarded by WIELS and the Belgian Royal Museums of Fine Art. His work has recently been featured in exhibitions at the Pinakothek der Moderne (Munich, DE), WIELS (Brussels, BE), Centre Pompidou (Paris, FR), Palais de Tokyo (Paris, FR), Ars Electronica (Linz, AT), Casino Luxembourg - Forum d'art Contemporain (Luxembourg City, LU), Mu.ZEE (Ostend, BE), Botanique (Brussels, BE), among others.

His work has been acquired by the Dallas Museum of Art (Dallas, TX, US), KANAL - Centre Pompidou (Brussels, BE), Mu.ZEE (Ostend, BE), Fundación Otazu (Pamplona, ES), Collection de la Province de Hainaut - BPS22 (Charleroi, BE), the National Bank of Belgium (Brussels, BE), and the Jordan Schnitzer Museum of Art (Eugene, OR, US). In 2022 he will have a solo exhibition at the House of Electronic Arts (Basel, CH).

Emmanuel Van der Auwera, *VideoSculpture XXI (Vegas)*, 2019
2 LCD screens, polarization filter, plexiglass, 2 tripods, cables, HD video | 12 mins 40 secs | 181 x 96 x 75 cm
Courtesy the artist and Harlan Levey Projects

KATLEEN VINCK

°1976, Bornem

Leeft en werkt te Antwerpen

katleen.vinck@skynet.be

www.katleevinck.be

Courtesy Base-Alpha gallery, Antwerpen

In haar werk maakt Katleen Vinck vaak gebruik van schaalmodellen waarmee ze karakteristieken van sculptuur, architectuur en scenografie met elkaar verbindt. Haar opleidingen in de architectuur, kunst en scenografie maken een dergelijke overkoepelende benadering vanzelfsprekend, maar tegelijk ook uitdagend.

Vinck focust op fenomenen die zich spontaan in de natuur voordoen. Eens ze echter door de mens gerecupereerd worden, is er sprake van een 'enscenering van het natuurlijke', waar nieuwe betekenissen uit voortvloeien. Inhoudelijk en vormelijk onderzoekt de kunstenares archetypische structuren uit de natuur die als een echo terug te vinden zijn in de cultuur. De schaalmodellen verdichten of vergroten bepaalde eigenschappen van deze structuren uit. Ze laten haar toe om zowel een vorm van abstractie als een verhevigd realisme te tonen.

In het landschap gaat haar interesse uit naar vormen als grotten, rotsen, heuvels, bomen... Ze bevraagt hun mogelijke functie, symboliek en de manier waarop ze door de mens verwerkt worden. Zo interpreteert ze de bunker als een gesublimeerde vorm van beschutting die typologisch teruggebracht kan worden tot de grot: een archetypische vorm. Gelijkaardig aan de verwantschap tussen grot en bunker, ontwikkelt Vinck oppositieschema's en modellen waarmee ze de werkelijkheid doorgrondt en die de basis vormen van haar kunstwerken. Strikte ordeningen en classificaties worden veelal bemoeilijkt door uitzonderingen en tussenposities. Ze leiden tot een tussenstadium waarin architectuur en natuur constant in interactie staan.

(STEF VAN BELLINGEN)

Katleen Vinck, *Het Aardmassief*, 2019

Hout, staal, aluminium, acrylhars, PU, cement, epoxy, verf | 150 x 250 x 75 cm

WIE IS ERNEST ALBERT?

Ernest Albert werd geboren te Antwerpen op 22 mei 1900. Hij bracht er zijn jeugd door en genoot er zijn artistieke opleiding aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (1914-1919) en het Hoger Instituut ("Hoger Gesticht") voor Schone Kunsten onder de kundige leiding van o.a. Franz Courtens. Hij volgde eveneens de houtsnijkklas van Eduard Pellens en de avondklas tekenen van Ciamberlini.

Hij vervulde zijn legerdienst te Brussel bij het 1ste regiment Gidsen te paard. Uit die tijd dateert zijn grote liefde voor paarden en dieren. Hij exposeerde voor het eerst in 1927 te Borgerhout. Hij werd onmiddellijk opgemerkt en vrij vlug beschouwd als een van de beloftevolle Antwerpse kunstenaars rond de jaren dertig.

Ernest Albert ging steeds een eigen richting uit, doch werd sterk aange trokken tot het Vlaamse expressionis me. Vooral Isidoor Opsomer en Constant Permeke droegen zijn grote bewondering weg. De eerste periode tussen 1927 en 1938, wordt dan ook wel zijn donkere periode genoemd.

Hij stelde tentoon met de groep "Moderne Kunst" samen met kunstenaars als Leo Bervoets, Paul Joosten, Frans Mortelmans, Gust Van Steenwegen en Oscar Verpoorten. Hij exposeerde ook regelmatig met de kring "Als ich kan".

In 1934 huwde hij met Martha l'Homme, lerares aan het Stedelijk Onderwijs te Antwerpen. Eind de jaren dertig kwam een totale omkeer in het oeuvre van Ernest Albert: de donkere kleuren maken plaats voor lichte en kleurige verf toetsen. De aanleiding is het ontdekken van het schilderachtig dorpje Ponsas in het zuiden van Frankrijk nabij Valence. Hij nam er samen met zijn vrouw zijn intrek in een oud kasteel: "Le Château de Fontager". Hij vond er alles wat hij nodig had om rustig te werken: een prachtig landschap, een ontspannen sfeer en al de dieren die hem lief waren.

In 1946 werd hij benoemd tot professor aan de Koninklijke Academie van Antwerpen. Nadat in 1948 zijn eerste vrouw aan een pijnlijke ziekte was overleden, huwde hij in 1949 met Marcelle Breugelmans (1907-2009), pianiste en lerares aan de Antwerpse en Mechelse Conservatoria. In 1949 werd Ernest Albert benoemd tot Directeur aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten te Mechelen.

In 1960 begint in het oeuvre van Ernest Albert een derde periode waarbij hij vooral het paletmes hanteerde. Deze periode kan gezien worden als een synthese. Hij werkte nu minder naar de natuur. Wel her-werkte hij sommige van zijn vroegere schilderijen.

Nadat hij in 1965 op rust was gesteld ging hij in een gezellig landhuis wonen te midden van de bossen in Heide-Kalmthout. Na een langdurige ziekte, die reeds van in 1968 aansleepte, overleed hij op 26 november 1976 te Kalmthout. Dit was ook de verjaardag van zijn vrouw Marcelle.

Sindsdien heeft ze nooit meer haar verjaardag gevierd. Ter nagedachtenis van haar man liet Marcelle Breugelmans een aanzienlijk legaat achter aan de Stad Mechelen om de Prijs Ernest Albert te financieren. Zij bleef tot aan haar overlijden in 2009 (op 102-jarige leeftijd) actief betrokken bij het Comité Ernest Albert dat tot heden instaat voor de organisatie van de Grote Prijs en Talentprijs Ernest Albert. Het oude woonhuis van Kalmthoutse kunstenaar Ernest Albert werd door zijn weduwe nagelaten aan de gemeente Kalmthout.

Dit gebouw is nu in gebruik als het *Kunsthuis Ernest Albert*. Dit kunsthuis wordt gebruikt als uitvalsbasis voor culturele activiteiten, maar kan tevens door particulieren en verenigingen geboekt worden.

GROTE PRIJS ERNEST ALBERT 2012—2018

2012

Prijs van de stad Mechelen voor Schilderkunst

Aantal inzendingen: 112

Geselecteerde laureaten: 12

Grote Prijs Ernest Albert:

Greet Van Outgaerden

Eervolle vermeldingen:

Hanna Ilczyszyn, Tinus Vermeersch

Selectie: Stijn Bastianen, Ellen De Meutter,

Hanna Ilczyszyn, Tom Liekens, Dimitri

Magnin, Tom Poelmans, Greet Van

Outgaerden, Leen Van Rossem, Yves Velter,

Tinus Vermeersch, Yasmine Willems, Cindy

Wright

2014

Prijs van de stad Mechelen voor Beeldhouwkunst

Aantal inzendingen: 70

Geselecteerde laureaten: 15

Grote Prijs Ernest Albert:

Anton Cotteleer

Eervolle vermelding:

Renato Nicolodi

Selectie: Caroline Coolen, Anton Cotteleer,

Bart Decq, Maen Florin, Paul Gees, Bruno

Hardt, Athar Jaber, Maria Kley, Takahiro

Kudo, Renato Nicolodi, Guy Timmerman,

John Van Oers, Luk Van Soom, Ludwig

Vandevelde en Robin Vermeersch

2016

Prijs van de stad Mechelen voor Tekenkunst & Grafiek

Aantal inzendingen: 177

Geselecteerde laureaten: 11

Grote Prijs Ernest Albert:

Caroline Coolen

Eervolle vermelding:

Peter Depelchin

Selectie: Stijn Cole, Caroline Coolen,

Peter Depelchin, Arpaïs Du Bois, Gideon

Kiefer, Tom Liekens, Rafael Rodriguez,

Carole Vanderlinden, Klaas Vanhee,

Tinus Vermeersch, Willem Vermeersch

2018

Prijs van de stad Mechelen voor Schilderkunst

Aantal inzendingen: 197

Geselecteerde laureaten: 16

Grote Prijs Ernest Albert:

Ermias Kifleyesus

Eervolle vermeldingen:

Arne Bastien, Francis Bekaert, Jana

Cordenier, Wim De Pauw, Charlie De

Voet, Bendt Eyckermans, Joost Gevaert,

Gommaar Gilliams, Luis Guzman,

Maryam Najd, Hilde Overbergh, Denie Put,

Marie Rosen, Ezra Veldhuis, DAWid ADrian

Wojtalewicz

2021

Prijs van de stad Mechelen voor Beeldhouwkunst

Aantal inzendingen: 145

Geselecteerde laureaten: 15

Selectie:

Willem Boel, Tramaine de Senna, Yannick

Ganseman, Maika Garnica, Frederic Geurts,

Daan Gielis, Athar Jaber, Mehdi-Georges

Lahlou, Warre Mulder, Nadia Naveau,

Karl Philips, Marius Ritiu, Caroline Van

den Eynden, Emmanuel Van der Auwera,

Katleen Vinck

REGLEMENT PRIJS VOOR BEELDHOUWKUNST VAN DE STAD MECHELEN 2021 GROTE PRIJS ERNEST ALBERT

ARTIKEL 1:

Het stadsbestuur van Mechelen schrijft een tweejaarlijkse kunstprijs uit onder de benaming "Grote Prijs Ernest Albert". Deze prijs zal om de beurt, en in volgorde van de hierna vermelde disciplines, toegekend worden aan een kunstenaar die uitmunt in respectievelijk schilderkunst, beeldhouwkunst en tekenkunst/vrije grafiek. In 2021 komt de discipline BEELDHOUWKUNST aan bod.

ARTIKEL 2:

Het bedrag van de prijs voor het jaar 2021 bedraagt € 7.500.

ARTIKEL 3:

De kunstprijs staat open voor professionele beeldende kunstenaars (geboren, woonachtig, werkend of gestudeerd hebbend in België). De professionaliteit wordt bij inschrijving aangetoond door vermelding van het diploma Hoger Kunstonderwijs of door aantoonbare professionele ervaring in het kunstenveld (wat moet blijken uit het CV)

Onder beeldhouwkunst wordt verstaan: ruimtelijke kunstwerken uit eender welk materiaal met deze beperking (betreft volume, gewicht en/of vergankelijk materiaal) dat de werken moeten tentoongesteld kunnen worden in De Garage, Ruimte voor Actuele Kunst, Onder den Toren 12, 2800 Mechelen. (zie verder)

Er wordt, ter nagedachtenis van mevrouw Marcelle Breugelmans, weduwe van de heer Ernest Albert en de schenker van deze kunstprijs, verwezen naar de voorkeur van de schenker voor de figuratieve vorm van de beoefende kunstdiscipline.

ARTIKEL 4:

De jurering gebeurt in twee ronden.

1) De eerste selectie gebeurt op basis van een ONLINE ingevuld inschrijvingsformulier en een geüploade portfolio (max. 20 MB)

Deze portfolio bestaat uit:

- persoonsgegevens (zie online inschrijvingsformulier);
- kleurafbeeldingen van minimaal 3 en maximaal 10 beeldhouwwerken met vermelding van titel, jaartal, techniek en afmeting, en eventueel beschrijving;
- een recent curriculum vitae met een lijst van tentoonstellingen, eerder verworven prijzen en andere relevante informatie (vb. Links naar website(s) waar meer werken van de kunstenaar te zien is)

De portfolio kan ENKEL digitaal geüpload worden als één bestand als pdf of powerpoint – opgepast NIET als een reeks aparte documenten of jpeg's. De maximale grootte van het bestand is 20 MB.

Ten laatste op 31 januari 2021 via de website: www.prijsernestalbert.be

2) Op basis van de ingezonden portfolio en eventuele bijkomende gesprekken en/of atelierbezoek selecteert de jury x-aantal kunstenaars om hun werk tentoon te stellen in De Garage, Ruimte voor Actuele Kunst, Onder den Toren 12, 2800 Mechelen.

De geselecteerde kunstenaars worden uitgenodigd om hun werk zelf te komen installeren in De Garage. Heen- en terugtransport en installatie gebeurt onder de verantwoordelijkheid van de kunstenaar. Voor de installatie in De Garage is er beperkte assistentie voorzien. De plaatsing van de werken gebeurt in overleg met een curator.

De werken moeten (na afspraak) geïnstalleerd worden in de periode van 8 tot 18 maart 2021

De jury duidt onder de tentoongestelde kunstenaars een winnaar en eventueel eervolle vermeldingen aan.

De opening van de tentoonstelling, bekendmaking en uitreiking van de prijs gaat door op zaterdag 20 maart 2021 om 11u (o.v.) in De Garage, Ruimte voor Actuele Kunst, Onder den Toren 12, 2800 Mechelen.

De tentoonstelling loopt tot en met 25 mei 2021 en is toegankelijk van maandag tot zondag van 13 tot 18u (gesloten op woensdag)

De tentoongestelde werken dienen (na afspraak) afgehaald te worden op 26 en 27 mei 2021.

ARTIKEL 5:

Tijdens het jureringsproces is de organisator niet verantwoordelijk voor beschadiging of diefstal. Elke deelnemer staat zelf in voor het transport en de verzekering van zijn/haar werken.

De werken die tentoongesteld worden zullen door de organisatie verzekerd worden voor de duur van de tentoonstelling.

ARTIKEL 6:

De jury bestaat uit een lid van het Comité Ernest Albert aangevuld met externe juryleden.

ARTIKEL 7:

De beslissing van de jury is onherroepelijk en iedere deelnemer verklaart er zich mee akkoord door het feit van zijn deelneming. De onderscheiding kan binnen dezelfde discipline slechts eenmaal aan dezelfde persoon toegekend worden.

MEER INFO

015 28 29 90
ernest.albert@mechelen.be
www.prijsernestalbert.be

PRIJS
BEELDHOEW
KUNST
VAN DE
STAD
MECHELEN

GROTE
PRIJS

ERNEST
ALBERT

2021

Het stadsbestuur van Mechelen organiseert de tweejaarlijkse kunstprijs “Grote Prijs Ernest Albert”. Deze prijs wordt om de beurt toegekend aan een kunstenaar die uitmunt in respectievelijk schilderkunst, beeldhouwkunst en tekenkunst/vrije grafiek. In 2021 komt de discipline beeldhouwkunst aan bod.

De Prijs is genoemd naar Ernest Albert (1900-1976), een begenadigd kunstschilder en voormalig directeur van de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten Mechelen. De prijs wordt gefinancierd door het legaat dat mevrouw Marcelle Breugelmans, weduwe van de heer Ernest Albert, ter nagedachtenis van haar man schonk aan de Stad Mechelen.

Met een geldbedrag van €7500 is de “Grote Prijs Ernest Albert” een van de belangrijkste kunstprijzen in België. De kunstprijs staat open voor professionele beeldende kunstenaars (geboren, woonachtig, gestudeerd of werkend in België).

WWW.PRIJSERNESTALBERT.BE

